

מהווי הרפת

מסיפוריו של משולם סיקרון, משאבי שדה.

מבכירות מהולנד

הקרוב. וכינו, במכונות מפורקות וצנצנות שבורות וכל מיני צרות.

התוצאה – שאחת אחת הן יצאו מהעדר ומספרן אצלנו הלך ופחת. היתה בין הנשארות אחת, שהיה חבל לנו להעיף אותה. יחסית היא נתנה חלב די טוב, ובהנחה שעם השנים הבאות היא עוד תשתפר היה חבל. קראנו לה יונה (בלי שום כוונה), היא לא היתה גדולה במיוחד, אבל היתה מוצקה וחזקה, וליווה אותה אותו איש שקט אופייני ההולנדי, ואולי אפילו יותר, האם זה היה פחד, האם זו היתה עירנות, או אולי סתם היתה זאת התנכלות לרפתנים חדשים, וכאלה שלא אהבה?

אנחנו, מלומדי הנסיון, כשהיינו ניגשים לחלוב את יונה היינו בהכנה נפשית וגופנית. כל פעולה היתה נעשית בשקט, בזהירות ועם כל כללי הבטיחות. כשהיינו במקרה שניים, אחד היה מחזיק לה זנב כלפי מעלה, ואם היה רפתן אחד דאג לשים שרשרת ובעת ההרכבה היה בהיכון כללי לבעיטה פתאומית. מי שניגש אליה ככה רגיל, זכה אצלה להפתעה מהירה וכואבת שהשאירה לו זמן להרהר, אם כדאי לחלוב ואיך לעשות זאת...

יום אחד בשעות אחר הצהריים, היה ג'קו החולב. כמה מילים על ג'קו. ג'קו הוא בחור שאוהב בדיחה טובה ויודע לספר אותה. דק גזרה ועדין, עושה את העבודה בנחת, בקלות ובאחריות. תוך כדי עבודה הוא מצליח להפנות מחשבות להרבה דברים נוספים. ובכן, זה היה בחליבת אחה"צ וג'קו חולב לבדו. שתי פרות מכל צד. מוצאות שתיים, מוכנסות שתיים, מרכיבים להן את המכונה ומחכים שיחלבו, והזמן נמשך לאט. היום היה חם וג'קו ויתר על מגפיים ועבד בסנדלים פתוחים, משהו שמזכיר

בסוף שנות החמישים יובאו לארץ מבכירות מהולנד. קיבלנו עשר. הקדימו את בוא המבכירות תעודות מבריקות, ובתעודות תמונות המבכירות, והאיכר המחזיק בהן.

זה עשה רושם כל כך טוב, שהיתה לנו הרגשה, שבקניה זו נשפר את העדר, לא רק בחלב, שהרי בתנובת החלב הפרות ההולנדיות מפורסמות, אלא גם בשומן, בצורת העטין, ו... כן, קיווינו, שהפרות הנ"ל יהיו רגועות כמו שרואים בהולנד, פרות רועות באחו ואחר הצהרים מגיע הרפתן עם מכונת חליבה ניידת, הפרות בעצמן באות להחלב והכל רגוע... שקט... פסטורלי...

הן הגיעו, עשר מבכירות. לכולן היו קרניים מגודלות. נראו קצת פחות גדולות מהפרות שלנו, אבל יותר קומפקטיות, זאת אומרת, פחות זוויתיות ויותר מדובעות וממולאות. הן לא היו שקטות, כמעט להפך מכך. טוב, ידענו שהן באו מדריך ארוכה ומטלטולים עם אינוחות וזו רק ההתחלה.

עבר חודש, עברו חודשיים, והראשונה המליטה. לא היתה פצצה, גם היו בעיות בחליבה ובכניסה. זו היתה הראשונה.

אחריה המליטו שניה ושלישית ועוד. התמונה התחילה להתבהר, ועם הזמן כבר נקנו סימנים אופייניים לקבוצת ההולנדיות. דבר חיובי ברור – סוחרי הבשר אהבו אותן והיו מוכנים להוסיף עבורן. אבל חוץ מזה, הן לא נתנו הרבה חלב, לא הרבה שומן, (לא יותר טובות משלנו), והצרה העיקרית אתן, הן לא היו שקטות. אולי בגלל עירנות, אולי בגלל פחדנות, אצלנו הן מתוחות במכון החליבה, וברעש שונה היתה גם תגובה מהירה, אם ננסיון להידחק קדימה על כל המשתמע מכך, אם בצורת בעיטה באוביקט

סימן למקום עמידתו, זוג נעלי הבית שלו, הסינר היה קרוע, כך גם החולצה, ובחזה היו סימני שפשוף בצבעי אדום-סגול. קם, מישש את החזה – הוא כאב. מישש את הראש גם כן כאב. קומץ החליבה היה זרוק על הרצפה ויונה הפנתה מלמעלה ראש ועיניים לא שקטות. לא התלבט הרבה, שחרר את הפרות, והלך לחפש מחליף.

עוד באותו שבוע היא עזבה את הרפת על מכוניתו של סוחר הבקר.

נעלי-בית, המורכבות בקלות ויוצאות בקלות. באחד המחזורים נכנסה לו יונה והוא לא הכיר, או לא שם לב. מרכיב לפרה הקדמית – הכל בסדר. בא להרכיב ליונה, שם את הגביע על הפטמה האחת, שם על השניה ואז... באה מכה, בפתאומיות כזאת, בעוצמה כזאת, זאת רק אפשר לתאר, כי עדים לא היו והיחידי שיכול היה לספר מה אירע היה ג'קו. וג'קו, כשחזר להכרה מצא את עצמו שרוע ליד טנק החלב, כחמישה מטר ממקום עמידתה של יונה. נשאר

עצור
afimilk

שאלון 'אפמילק':

- * כמה עולות לך דלקות עטין בשנה?
- * מה מחיר יום סרק במשקך וכמה יש לך כאלה?
- * כמה ימי ריק מיותרים בעדרך?

300-500 ש"ח תוספת רווח לפרה כתוצאה משיפור בריאות הפרה ושליטה במרווח בין ההמלטות באמצעות 'אפמילק'

"אפמילק" מערכת ממוחשבת לניהול שוטף של ממשק בריאות ופוריות

המשביר המרכזי

המחלקה למערכות משקיות, טל. 03-335100

צ.ח.מ. אפיקים

קיבוץ אפיקים, 15148, טל. 067-54811

